

Sesijas dokuments

5.2.2013

B7-0055/2013 }
B7-0058/2013 }
B7-0059/2013 }
B7-0060/2013 }
B7-0062/2013 } RC1

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

S&D (B7-0055/2013)
ECR (B7-0058/2013)
Verts/ALE (B7-0059/2013)
ALDE (B7-0060/2013)
PPE (B7-0062/2013)

par ANO Cilvēktiesību padomes 22. sesiju
(2013/2533(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Laima Liucija Andrikienė,
Eduard Kukan, Filip Kaczmarek, Elena Băsescu, Francisco José Millán Mon,
Jacek Protasiewicz, Jean Roatta, Roberta Angelilli, Elisabeth Jeggle, Kinga
Gál, Anne Delvaux**

PPE grupas vārdā

**Richard Howitt, Véronique De Keyser, Joanna Senyszyn, Ana Gomes,
Pino Arlacchi, Raimon Obiols**

S&D grupas vārdā

Leonidas Donskis, Marietje Schaake, Marielle de Sarnez

ALDE grupas vārdā

**Barbara Lochbihler, Rui Tavares, Nicole Kiil-Nielsen, Tarja Cronberg,
Catherine Grèze**

RC\926474LV.doc

PE503.575v01-00 }
PE503.579v01-00 }
PE503.580v01-00 }
PE503.581v01-00 }
PE503.583v01-00 } RC1

Verts/ALE grupas vārdā
Charles Tannock
ECR grupas vārdā

RC\926474LV.doc

PE503.575v01-00 }
PE503.579v01-00 }
PE503.580v01-00 }
PE503.581v01-00 }
PE503.583v01-00 } RC1

LV

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ANO Cilvēktiesību padomes 22. sesiju (2013/2533(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un ANO cilvēktiesību konvencijas un tām pievienotos fakultatīvos protokolus,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Rezolūciju A/RES/60/251, ar ko izveido Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi (*UNHRC*),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju un ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas par to,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, Eiropas Sociālo hartu un ES Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 3179. sanāksmē 2012. gada 25. jūnijā pieņemto ES Stratēģisko satvaru par cilvēktiesībām un demokrātiju un ES rīcības plānu par cilvēktiesībām un demokrātiju,
- ņemot vērā 2012. gada 13. jūnija ieteikumu Padomei par ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos¹,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi (*UNHRC*), tostarp Eiropas Parlamenta prioritātēm šajā sakarībā; ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūciju par nostāju *UNHRC* 19. sesijā²,
- ņemot vērā Cilvēktiesību apakškomitejas delegācijas ziņojumu par tās dalību *UNHRC* 19. sesijā un to, ka Ārlietu komitejas, Cilvēktiesību apakškomitejas un Drošības un aizsardzības apakškomitejas kopīgā delegācija piedalījās ANO Ģenerālās asamblejas 67. sesijas darbā,
- ņemot vērā steidzamības kārtā pieņemtās rezolūcijas par cilvēktiesību jautājumiem,
- ņemot vērā 2012. gada 13. decembra rezolūciju par ES cilvēktiesību stratēģijas pārskatīšanu³,
- ņemot vērā 2012. gada 13. decembra rezolūciju par 2011. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā⁴,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 5. punktu, 18., 21., 27. un 47. pantu,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0250.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0058.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0504.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0503.

- ņemot vērā 2013. gadā paredzētās *UNHRC* sesijas, jo īpaši 22. kārtējo sesiju, kas notiks no 2013. gada 25. februāra līdz 22. martam
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošanas, veicināšanas un aizsardzības princips ir Eiropas Savienības ētikas noteikumu un tiesību aktu kopuma neatņemama daļa un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem¹;
 - B. tā kā Eiropas Savienības nesen pārskatītās cilvēktiesību stratēģijas veiksmīgai īstenošanai vajadzētu palielināt uzticēšanos Eiropas Savienībai ANO Cilvēktiesību padomē (*UNHRC*), jo pieaugs Savienības iekšējās un ārējās politikas saskaņotība;
 - C. tā kā ES būtu jācenšas iebilst pret cilvēktiesību pārkāpumiem, paužot vienotu un kopēju nostāju, lai tādejādi sasniegtu visefektīvākos rezultātus un šajā sakarībā tai būtu jāturpina nostiprināt sadarbība un koordinācija starp dalībvalstīm;
 - D. tā kā Eiropas Savienības Padome ir pieņēmusi ES Stratēģisko satvaru par cilvēktiesībām un demokrātiju un rīcības plānu tā īstenošanai, ar mērķi panākt efektīvāku, redzamāku un konsekventāku ES politiku šajā jomā;
 - E. tā kā ir iecelts Eiropas Savienības īpašais pārstāvis cilvēktiesību jautājumos, kurš strādā ar Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos pilnvarojumu un kura uzdevums ir uzlabot ES cilvēktiesību politikas efektivitāti un redzamību un palīdzēt praktiski īstenot Stratēģisko satvaru par cilvēktiesībām un demokrātiju;
 - F. tā kā Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas delegācija dosies uz Ženēvu, lai piedalītos *UNHRC* 22. sesijā, tāpat kā tas noticis iepriekšējo *UNHRC* sesiju laikā,
1. ņem vērā, ka turpinās process, lai apstiprinātu ES prioritātes *UNHRC* 22. sesijai; atzinīgi vērtē to, ka ES pievērš uzmanību stāvoklim Sīrijā, Birmā/Mjanmā, Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā (KTDR) un Mali, kā arī to, ka Savienība atbalsta mandāta pagarināšanu īpašajam referentam par cilvēktiesībām Irānā; atbalsta arī to, ka uzmanība pievērsta tādiem tematiskajiem jautājumiem kā domas, reliģijas un ticības brīvība, nāvessoda atcelšana, bērnu tiesības, uzņēmējdarbība un cilvēktiesības, vardarbība pret sievietēm un lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu tiesības;
 2. atzinīgi vērtē to, ka 22. kārtējās sesijas darba kārtībā paredzētas paneldiskusijas par cilvēktiesību jautājuma aktualizēšanu, par finanšu un ekonomikas krīzes un korupcijas negatīvo ietekmi uz cilvēktiesību ievērošanu, ka tiks pieminēta 20. gadadiena, kopš pieņemta Vīnes deklarācija un rīcības programma, un notiks interaktīvas diskusijas, tostarp par invalīdu tiesībām, kā arī paredzētas intensīvas tikšanās par dažādiem jautājumiem, piemēram, par to, ka bērniem ir tiesības izmantot visaugstākos pieejamos standartus veselības aizsardzībā; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un ES dalībvalstis aktīvi iesaistīties šajās debatēs un noteikti uzsvērt, ka cilvēktiesības ir universālas, nedalāmas un tām raksturīga savstarpējā atkarība;

¹ Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, 3. panta 5. punkts un 6. pants.
RC\926474LV.doc

PE503.575v01-00 }
 PE503.579v01-00 }
 PE503.580v01-00 }
 PE503.581v01-00 }
 PE503.583v01-00 } RC1

3. atzinīgi vērtē īpašo referentu iesniegtos ziņojumus, citstarp par cilvēktiesību situāciju Irānā, Birmā/Mjanmā, KTDR un kopš 1967. gada okupētajās palestīniešu teritorijās, kā arī augstās cilvēktiesību komisāres gatavoto rakstisko ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Mali, it īpaši valsts ziemeļu daļā, kā arī ziņojumus par tiesībām uz mājokli kā daļu no tiesībām uz atbilstošu dzīves līmeni un par tiesībām uz nediskrimināciju šajā sakarībā, par domas, reliģijas vai pārliecības brīvību, kā arī par cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu un aizsardzību, apkarojot terorismu;

ANO Cilvēktiesību padomes darbs

4. ņem vērā 18 jaunu *UNHRC* locekļu ievēlēšanu 2012. gada septembrī, kuri pilntiesīgu darbību uzsāka 2013. gada 1. janvārī, proti, Amerikas Savienotās Valstis, Apvienotie Arābu Emirāti, Argentīna, Brazīlija, Etiopija, Gabona, Igaunija, Īrija, Japāna, Kazahstāna, Kenija, Korejas Republika, Kotdivuāra, Melnkalne, Pakistāna, Sjerraleone, Vācija un Venecuēlas Bolīvāra Republika; norāda, ka deviņas ES dalībvalstis tagad kļuvušas par *UNHRC* locekļiem;
5. atzīmē jaunā *UNHRC* prezidenta *Remigiusz A. Henczel* (Polija) ievēlēšanu un to, ka ievēlēti četri priekšsēdētāja vietnieki, kuri strādās 2013. gadā, proti, *Cheikh Ahmed Ould Zahaf* (Mauritānija), *Iruthisham Adam* (Maldīvija) *Luis Gallegos Chiriboga* (Ekvadora) un *Alexandre Fasel* (Šveice);
6. uzsver, ka vēlēšanas *UNHRC* jārīko uz konkurences pamata, un pauž savu negatīvo nostāju pret reģionālu grupējumu praksi rīkot vēlēšanas, kurās ir tikai viens kandidāts; atkārtoti uzsver, ka dalībai *UNHRC* ir svarīgi standarti attiecībā uz saistībām un reālo sniegumu cilvēktiesību jomā; uzsver, ka *UNHRC* locekļiem ir jāievēro visaugstākie cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības standarti; atkārtoti uzsver to, cik svarīgi ir stingri un pārredzami kritēriji, lai locekļa statusu atjaunotu valstij, kuras darbība bijusi apturēta;
7. pauž nožēlu par to, ka Kazahstānas iestādes līdz šim ir atteikušās atļaut neatkarīgu starptautisku izmeklēšanu par notikumiem *Zhanaozen*, neraugoties ne uz ANO augstās cilvēktiesību komisāres un Parlamenta aicinājumiem, ne arī uz to, ka šī valsts nesen ievēlēja par *UNHRC* locekli;
8. turpina paust bažas par tādu parādību kā valstu grupu īstenota politika, un tās ietekmi uz uzticēšanos *UNHRC* un tās darba efektivitāti;
9. pauž gandarījumu par ANO Ģenerālās asamblejas lēmumu arī uz otro pilnvaru termiņu iecelt *Navanethem Pillay* augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos amatā; atkārtoti pauž stingru atbalstu augstās cilvēktiesību komisāres birojam, tā neatkarībai un patstāvīgai darbībai;
10. uzteic augsto komisāri cilvēktiesību jautājumos par viņas centieniem līgumu struktūras stiprināšanas procesā un atzinīgi vērtē viņas ziņojumu par šo tēmu, kas publicēts 2012. gada 22. jūnijā; atkārtoti pauž izpratni par līgumu struktūru daudzpusīgo raksturu un uzsver, ka pilsoniskā sabiedrība ir pastāvīgi jāiekļauj šajos procesos; turklāt uzsver, ka līgumu struktūru neatkarība un efektivitāte ir jā saglabā un jāuzlabo; uzsver, ka jānodrošina pietiekams finansējums sakarā ar līgumu struktūru pieaugošo darba slodzi; aicina ES uzņemties vadošo lomu, lai nodrošinātu līgumu struktūru efektīvu darbību, tostarp attiecībā uz atbilstošu finansējumu;

Arābu valstis, kurās notikušas ievērojamas sabiedriskas pārmaiņas

11. visasākajā veidā nosoda arvien pieaugošo un plaši izplatīto *Assad* režīma vardarbību pret Sīrijas iedzīvotājiem, tostarp smagās artilērijas izmantošanu un apdzīvotu vietu apšaudes, tūlītējas nāvessoda izpildes un piespiedu pazušanas; stingri nosoda režīma īstenotos sistemātiskos cilvēktiesību pārkāpumus, kurus iespējams varētu klasificēt kā noziegumus pret cilvēci; pauž nopietnas bažas par civiliedzīvotāju situācijas pastāvīgu pasliktināšanos; nosoda arī cilvēktiesību pārkāpumus, ko veic opozīcijas grupas un spēki; aicina visus bruņotos dalībniekus nekavējoties pārtraukt vardarbību Sīrijā; atkārtoti aicinājumu *Assad* režīmam nekavējoties atkāpties, lai varētu uzsākt mierīgu politiskas pārejas procesu; aicina visas konfliktā iesaistītās puses nodrošināt pilnīgu un drošu pārrobežu piekļuvi starptautiskās humānās palīdzības pasākumu īstenošanai;
12. pauž bažas par Sīrijas krīzes ietekmi uz drošību un stabilitāti visā reģionā; aicina Komisiju un dalībvalstis palīdzēt reģiona valstīm to centienos sniegt humāno palīdzību bēgļiem no Sīrijas;
13. atzinīgi vērtē to, ka *UNHRC* pastāvīgi pievērš uzmanību smagajai cilvēktiesību un humanitārajai situācijai Sīrijā, par ko liecina ANO rezolūcijas par stāvokli šajā valstī, kas pieņemtas *UNHRC* 19., 20. un 21. sesijā, un *UNHRC* ārkārtas sesijā par Sīriju 2012. gada 1. jūnijā; mudina EĀDD un dalībvalstis nodrošināt, ka Sīrijas situācijai tiek piešķirta vislielākā prioritāte ANO sistēmā, jo īpaši *UNHCR*; atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir saukt pie atbildības par starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumiem, kas pieļauti konflikta laikā;
14. pauž pilnīgu atbalstu neatkarīgajai izmeklēšanas komisijai par Sīriju un *UNHRC* lēmumam pagarināt tās pilnvaras; uzsver to, cik svarīgi ir pieņemt digitālā formā iesniegtus pierādījumus par noziegumiem, vardarbību un cilvēktiesību pārkāpumiem; atzinīgi vērtē *Carla del Ponte* un *Vitit Muntarhorn* iecelšanu par šīs komisijas jaunajiem locekļiem un *Paolo Pinheiro* iecelšanu par īpašo referentu par Sīriju, kurš sāks savu darbu pēc tam, kad būs beigušās izmeklēšanas komisijas pilnvaras; atzinīgi vērtē Komisijas ziņojumu, kas atmasko Sīrijā notikušās ļaunprātības;
15. pauž nožēlu par to, ka vēl arvien nav izdevies vienoties par ANO Drošības padomes (ANO DP) rezolūcijas par stāvokli Sīrijā pieņemšanu, un jo īpaši par to, ka tas kavē iespējas izdarīt efektīvu spiedienu, lai izbeigtu vardarbību valstī; aicina ANO DP dalībvalstis apzināties savu atbildību Sīrijas tautas priekšā; atzinīgi vērtē priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos diplomātiskos pūliņus šajā lietā iesaistīt Ķīnu un Krieviju; aicina viņu turpināt šos centienus; atgādina visām ANO dalībvalstīm par ANO Ģenerālās asamblejas apstiprināto principu „pienākums aizsargāt”; aicina visas valstis strādāt pie tā, lai ANO DP nodotu Sīrijas situācijas izskatīšanu Starptautiskajai krimināltiesai un atzinīgi vērtē Šveices vadīto iniciatīvu sagatavot kopīgu vēstuli 58 valstu (tostarp 26 ES dalībvalstu) vārdā par šo jautājumu; mudina ES augsto pārstāvi personīgi iesaistīties, lai tiktu izveidota liela un iekļaujoša starptautiskā koalīcija šādas nodošanas atbalstam;
16. atzinīgi vērtē neatkarīgās izmeklēšanas komisijas par Lībiju galīgo rakstisko ziņojumu, kas tika iesniegts *UNHRC* 19. sesijai, un kurā tika vērsta uzmanība uz šajā valstī notikušajiem cilvēktiesību pārkāpumiem; mudina *UNHRC* paust bažas par to, ka pārkāpumi nav beigušies,

RC\926474LV.doc

PE503.575v01-00 }

PE503.579v01-00 }

PE503.580v01-00 }

PE503.581v01-00 }

PE503.583v01-00 } RC1

turpināt uzraudzīt situāciju un lūgt augsto komisāri ziņot par cilvēktiesību stāvokli Lībijā;

17. aicina Apvienotos Arābu Emirātus kā jaunievēlēto Cilvēktiesību padomes locekli un vienu no 14 valstīm, kuru cilvēktiesību stāvokli vērtēs Vispārējā periodiskā pārskata darba grupas sēdē, pārtraukt pašreizējās represijas pret miermīlīgiem cilvēktiesību aizstāvjiem un politiskajiem aktīvistiem un pildīt savas saistības attiecībā uz visaugstākajiem standartiem cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā;
18. pauž bažas par cilvēktiesību aizstāvju un politiskās opozīcijas aktīvistu stāvokli Bahreinā; atkārtoti aicina ES dalībvalstis strādāt, lai *UNHRC* 22. sesijā varētu pieņemt rezolūciju par cilvēktiesību situāciju Bahreinā, kurā būtu jāiekļauj arī aicinājums izveidot starptautisku mehānismu Bahreinas Neatkarīgās izmeklēšanas komisijas ieteikumu izpildes uzraudzībai, tostarp to ieteikumu ievērošanu, kuri attiecas uz cilvēktiesību aizstāvjiem;
19. atzinīgi vērtē *UNHRC* 2012. gada oktobrī pieņemto rezolūciju par tehnisko palīdzību Jemenai, šis valsts spēju veidošanu cilvēktiesību jomā un *OHCHR* pārstāvniecības Jemenā izveidi; aicina *UNHRC* turpināt uzraudzīt stāvokli šajā valstī;
20. pauž dziļas bažas par to, ka Ēģiptē turpinās politiskā nestabilitāte un nesen atsākusies vardarbība; atbalsta pāreju uz demokrātisku sabiedrību, kas balstīta uz tiesiskumu un konstitucionālo sistēmu, kas pilnībā nodrošinātu cilvēktiesību un pamatbrīvību, jo īpaši tiesību uz vārda brīvību, sieviešu tiesību un minoritāšu tiesību ievērošanu; mudina Ēģiptes varas iestādes uzsākt atklātu izmeklēšanu par drošības spēku un policijas izmantoto vardarbību pret protestētājiem un saukt pie atbildības par cilvēktiesību pārkāpumiem; atkārtoti pauž ES nostāju pret nāvessodu un šajā sakarībā aicina noteikt moratoriju nāvessoda izpildei Ēģiptē, tostarp attiecībā uz 21 cilvēku, kam nesen piesprieda nāvessodu par pagājušā gada notikumiem *Port Said* futbola stadionā;

Citi jautājumi

21. atzinīgi vērtē *UNHRC* lēmumu iecelt īpašo referentu par cilvēktiesību stāvokli Baltkrievijā un norāda uz dažādu reģionu valstu atbalstu rezolūcijai, kas atbalstītu šo iecelšanu, jo tas apliecina, ka smagā cilvēktiesību situācija šajā valstī tiek atzīta visā pasaulē;
22. atzinīgi vērtē to, ka pagarināts mandāts neatkarīgajiem ekspertiem par Kotdivuāru, Haiti un Somāliju; mudina šo valstu iestādes pilnībā sadarboties ar šīm pilnvarotajām personām;
23. aicina pagarināt mandātu īpašajam referentam par cilvēktiesību stāvokli Irānā;
24. aicina vēl uz vienu gadu pagarināt mandātu īpašajam referentam par cilvēktiesību stāvokli Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā (KTDR); atzinīgi vērtē to, ka rezolūcija par KTDR tika pieņemta vienbalsīgi, kas apliecina spēcīgu atbalstu šim mandātam; aicina KTDR valdību pilnībā sadarboties ar referentu un atvieglot viņa vizītes valstī; mudina *UNHRC* rīkoties, lai atsauktos uz augstās cilvēktiesību komisāres aicinājumu izveidot starptautisku izmeklēšanas komisiju par smagajiem noziegumiem, kas šajā valstī notiek jau gadu desmitiem;
25. atzinīgi vērtē *UNHRC* pieņemto rezolūciju par Birmu/Mjanmu un prasa pagarināt mandātu

īpašajam referentam par cilvēktiesību stāvokli šajā valstī; norāda uz pasākumiem, ko Birmas valdība kopš 2011. gada sākuma ir veikusi, lai atjaunotu pilsoniskās brīvības valstī; tomēr pauž nopietnas bažas par lielajiem civiliedzīvotāju upuriem saistībā ar militāro operāciju *Kashin* pavalstī un par kopienu vardarbības straujo pieaugumu *Rakhine* pavalstī un ar to saistītajiem nāves un ievainojumu gadījumiem, īpašuma iznīcināšanu un vietējo iedzīvotāju pārvietošanu; pauž pārliecību, ka šīs situācijas iemesls ir ilgstošā diskriminācijas politika pret *Rohingya* un *Kashin* iedzīvotājiem; uzsver, ka ir jāpieliek papildu pūles, lai novērstu šīs problēmas cēloni; mudina Mjanmas valdību ātrāk īstenot tās apņemšanos izveidot *UNHRC* pārstāvniecību Mjanmā un uzsver, ka pastāvīgā uzraudzība un ziņošana, ko veic īpašais referents, pašreizējā kontekstā būtu jā saglabā;

26. atzinīgi vērtē rezolūciju par Šrilanku, kurā uzsvēta nepieciešamība pēc samierināšanās un atbildības šajā valstī; atkārtoti pauž atbalstu ANO ģenerālsekretāra Šrilankas ekspertu grupas ieteikumiem, tostarp nepieciešamībai strikti ievērot tiesu iestāžu neatkarību, lai citstarp varētu veikt efektīvu kriminālvajāšanu par pagātnē veiktajiem kara noziegumiem;
27. atzinīgi vērtē *UNHCR* 20. sesijā pieņemto rezolūciju, ar ko ieceļ īpašo referentu par cilvēktiesību stāvokli Eritrejā; atzīmē, ka šī ir pirmā reize, kad *UNHCR* pievēršas šim jautājumam, un atzinīgi vērtē vadošo lomu, ko attiecībā uz to uzņēmas Āfrikas valstis;
28. atzinīgi vērtē to, ka ANO Cilvēktiesību padome cieši uzrauga stāvokli Mali, un pauž atzinību par to, ka Āfrikas valstis uzņēmas vadību un pievērša šim jautājumam *UNHRC* uzmanību; mudina *UNHRC* atbalstīt uzraudzības spēju ātru izvietošanu Mali un prasīt, lai *OHCHR* turpinātu ziņot par stāvokli šajā valstī;
29. atzinīgi vērtē to, ka pieņemta rezolūcija par Kongo Demokrātisko Republiku, bet joprojām pauž dziļas bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem valstī, it īpaši Ziemeļkivu provincē valsts austrumos; stingri nosoda valsts austrumos notikušos nemiernieku spēku, it īpaši M23 kustības, uzbrukumus civiliedzīvotājiem, tostarp sievietēm un bērniem; stingri nosoda sistemātisku izvarošanu izmantošanu kā vienu no karadarbības ieročiem; pauž dziļas bažas, ka vēl arvien turpinās bērnu izmantošanu par karavīriem un pieprasa viņu atbrūošanu, rehabilitāciju un reintegrāciju; atzinīgi vērtē Starptautiskās konferences par Lielo ezeru reģionu, Āfrikas Savienības (ĀS) un ANO dalībvalstu centienus šai krīzei rast miermīlīgu politisku risinājumu; prasa atjaunot pilnvaras ANO neatkarīgajam ekspertam par cilvēktiesību stāvokli KDR, lai nodrošinātu uzticamu mehānismu, kas vērsts uz stāvokļa uzlabošanu attiecībā uz smagajām un ilgstošajām cilvēktiesību problēmām valstī,
30. pauž bažas par stāvokli Centrālāfrikas Republikā, kur bruņoti grupējumi uzbrukuši un ieņēmuši vairākas pilsētas valsts ziemeļaustrumos; atzinīgi vērtē Librevillā 2013. gada 11. janvārī parakstītos nolīgumus, tostarp pamiera nolīgumu un politisko vienošanos par krīzes atrisināšanu valstī; uzsver, ka ir svarīgi šos nolīgumus ātri īstenot; atzinīgi vērtē priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 11. janvāra paziņojumu, kurā visiem parakstītājiem prasīts ievērot šos nolīgumus; mudina dalībvalstis ierosināt izskatīt šo jautājumu *UNHRC*, lai stāvoklis Centrālāfrikas Republikā arī turpmāk būtu aktuāls starptautiskajā darba kārtībā

31. pauž bažas par situāciju Izraēlā un Gazā pēc konflikta saasināšanās 2012. gada beigās un nosoda notikušo vardarbību; atkārtoti pauž savu prasību izbeigt Gazas joslas blokādi,

RC\926474LV.doc

PE503.575v01-00 }

PE503.579v01-00 }

PE503.580v01-00 }

PE503.581v01-00 }

PE503.583v01-00 } RC1

vienlaikus ņemot vērā Izraēlas leģitīmās bažas par drošību, un prasa veikt pasākumus, lai nodrošinātu Gazas joslas atjaunošanu un ekonomisko atlabšanu; atzinīgi vērtē *UNHRC* 19. sesijā izveidoto starptautisko faktu vāxšanas misiju attiecībā uz Izraēlas apmetnēm okupētajā palestīniešu teritorijā un sagaida tās ziņojumu *UNHRC* 22. sesijā; pauž bažas, ka Izraēla ir apturējusi savu sadarbību ar *UNHRC* un vispārējo periodisko pārskatu; stingri atbalsta visus centienus attiecībā uz divu valstu risinājumu;

32. atzinīgi vērtē ANO Ģenerālās asamblejas 2012. gada 29. novembra rezolūciju, ar kuru Apvienoto Nāciju Organizācijā Palestīnai piešķirts tādas novērotājas valsts statuss, kura nav ANO dalībvalsts; atkārtoti pauž atbalstu šiem centieniem; atzīmē atbalstu, ko ES puda Palestīnas centieniem kļūt par pilntiesīgu ANO dalībvalsti kā daļu no politiska risinājuma Izraēlas un Palestīnas konfliktam; apstiprina, ka ES neatzīs nekādas izmaiņas robežās, kas pastāvēja līdz 1967. gadam, tostarp attiecībā uz Jeruzalemi, izņemot izmaiņas, par kurām puses ir vienojušās.
33. atzinīgi vērtē to, ka *UNHRC* piešķir lietu nozīmi tiesībām uz mājokli un aicina Savienību un dalībvalstis sekmēt piekļuvi pienācīgam mājoklim kā vienu no pamattiesībām;
34. nosoda nesenās daudzskaitlīgās nāvēssoda izpildes, kas notikušas Irānā; atkārtoti apstiprina stingru nostāju pret nāvēssodu visos gadījumos un visos apstākļos;
35. pauž nožēlu par nāvēssoda izpildi Japānā 2012. gadā, kaut gan 2011. gadā tika noteikts nāvēssoda moratorijs, par sešiem nāvēssodiem, kas 2012. gada decembrī izpildīti Taivānā, kā arī par to, ka 2012. gadā turpinājās nāvēssoda izpilde Saūda Arābijā; pauž dziļu nožēlu, ka pārkāpts kopš 2004. gada *de facto* ievērotais moratorijs attiecībā uz nāvēssodu Indijā, izpildot šo sodu notiesātajam 2012. gada 22. novembrī, kas ir arī vērsšanās pret vispārējo tendenci pasaulē atcelt nāvēssodu; mudina visas valstis, kuru tiesību sistēmā vēl arvien paredzēts nāvēssods, to atcelt vai vismaz ieviest moratoriju tā izpildei;
36. uzsver lielo nozīmi, ko ES piešķir cīņai pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu izturēšanos; mudina Komisiju un dalībvalstis pierādīt savu kopējo apņemšanos izskaust spīdzināšanu un atbalstīt upurus, jo īpaši sniedzot ieguldījumu ANO Brīvprātīgajā fondā spīdzināšanas upuriem un īpašā fondā, kas izveidota ar Konvencijai pret spīdzināšanu pievienotajā fakultatīvajā protokolā;
37. ar gandarījumu norāda uz to, ka *UNHRC* pieņēmusi rezolūciju par reliģijas vai pārliecības brīvību; uzsver, ka ES šo jautājumu uzskata par ļoti nozīmīgu; aicina dalībvalstis turpināt darbu pie šā jautājuma un ar nepacietību gaida jaunās ES vadlīnijas, kas ir sagaidāmas šā gada sākumā; atzinīgi vērtē darbu, ko veicis ANO īpašais referents par reliģijas un pārliecības brīvību; uzsver, ka ir svarīgi *UNHRC* 22. sesijā atjaunot šīs pilnvaras; uzsver nepieciešamību pilnībā atrisināt reliģisko minoritāšu diskriminācijas problēmu visā pasaulē; atgādina, ka domas brīvība, apziņas un reliģijas brīvība, ieskaitot brīvību mainīt reliģiju vai ticību vai no tās atteikties, ir cilvēka pamattiesības;
38. atzinīgi vērtē notiekošo pārraudzības procesu attiecībā uz augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos ziņojumu par diskriminējošiem likumiem un praksēm un vardarbību pret personām, pamatojoties uz to seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti; mudina veikt turpmāku pārraudzību, tostarp izmantojot reģionālas sanāksmes un aktīvi iesaistot ES

RC\926474LV.doc

PE503.575v01-00 }
PE503.579v01-00 }
PE503.580v01-00 }
PE503.581v01-00 }
PE503.583v01-00 } RC1

dalībvalstis, Padomi un EĀDD; šajā sakarībā pauž pilnīgu nožēlu, ka dažās valstīs seksuālās orientācijas dēļ var piespriest nāvessodu, cietumsodu vai uzsākt kriminālu vajāšanu, un aicina šādu praksi nekavējoties pārtraukt; pauž gandarījumu par vadošo lomu, ko attiecībā uz šo jautājumu uzņēmušies ANO ģenerālsekretārs un augstā komisāre cilvēktiesību jautājumos, turklāt gan *UNHRC*, gan ārpus šīs organizācijas; pauž nožēlu par to, ka turpinās mēģinājumi mazināt cilvēktiesību universālumu un nedalāmību, jo īpaši ar rezolūciju par „tradicionālajām vērtībām”;

39. norāda uz pirmo ikgadējo Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību forumu, kas notika Ženēvā 2012. gada 4.–6. decembrī un kur plašs ieinteresēto personu loks ieradās, lai apspriestu ANO pamatprincipu īstenošanu šajā jomā; atbalsta foruma sākotnējās konsultācijas par to, kā panākt, lai valdības un uzņēmumi pieņemtu normatīvos, politiskos un īstenošanas noteikumus nolūkā cīnīties pret cilvēktiesību pārkāpumiem, kas saistīti ar uzņēmējdarbību;
40. atzinīgi vērtē darbu, ko veic atklātā starpvaldību darba grupa attiecībā uz privātiem militāriem un drošības uzņēmumiem (PMDU), kurai ir pilnvaras apsvērt starptautiska regulējuma iespējamību; atzīst, ka iespējai izstrādāt juridiski saistošu instrumentu par PMDU darbības regulējumu, uzraudzību un uzraudzību ir jāpievērš detalizēta uzmanība, un pauž atbalstu šādam juridiski saistošam regulējumam; uzsver vajadzību pēc stingra pārskatatbildības aspekta un aicina tos PMDU, kas vēl nav parakstījuši Privāto drošības pakalpojumu sniedzēju rīcības kodeksu (*ICoC*), ievērot to; ar nepacietību gaida iepazīstinu ar darba grupas ziņojumu; aicina pagarināt darba grupas pilnvaras;
41. uzsver VPP universālā rakstura svarīgumu un atkārtoti apliecina VPP nozīmību attiecībā uz to, lai radītu iespēju pilnībā izprast un izvērtēt cilvēktiesību situāciju uz vietas visās ANO dalībvalstīs;
42. atzinīgi vērtē VPP otrā cikla uzsākšanu un pirmā cikla rezultātu pieņemšanu; atkārtoti uzsver, ka otrajā ciklā ir svarīgi pievērsties pirmajā ciklā pieņemto ieteikumu īstenošanai; tomēr atkārtoti aicina, lai ieteikumi, ko valstis nepieņēma pirmajā ciklā, tiktu vēlreiz pārskatīti VPP procesam turpinoties;
43. uzskata, ka īstenošana ir būtisks aspekts VPP procesa potenciāla īstenošanā; tāpēc atkārtoti uzsver Komisijas un dalībvalstu nozīmi tehniskās palīdzības sniegšanā, lai palīdzētu izskatāmajām valstīm īstenot ieteikumus; turklāt mudina valstis iesniegt vidēja termiņa atjauninājumus, lai palīdzētu uzlabot īstenošanu;
44. aicina tās ES dalībvalstis, kas piedalās VPP interaktīvajos dialogos, izvirzīt ieteikumus, kas ir konkrētāki un izmērāmāki, lai tādējādi uzlabotu pēcpārbaudes un pieņemto ieteikumu īstenošanas kvalitāti;
45. iesaka VPP ieteikumus sistemātiski iekļaut ES cilvēktiesību dialogos un apspriedēs un ES dalībvalstu cilvēktiesību stratēģijās, lai nodrošinātu VPP rezultātu pārraudzību; līdzīgi iesaka, lai Parlaments pievērstu uzmanību šiem ieteikumiem tā delegāciju vizītēs trešajās valstīs;
46. atzinīgi vērtē pasākumus, kas ļauj plašam ieinteresēto personu lokam pilnībā piedalīties VPP procesā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē izmaiņas runātāju sarakstā, kas dod visām valstīm, kas to vēlas, iespēju uzstāties VPP procesā; atkārtoti savu atbalstu attiecībā uz svarīgāku lomu, kāda

RC\926474LV.doc

PE503.575v01-00 }
PE503.579v01-00 }
PE503.580v01-00 }
PE503.581v01-00 }
PE503.583v01-00 } RC1

saskaņā ar Parīzes principiem būtu jāpiešķir valstu cilvēktiesību struktūrām; atzinīgi vērtē plašāku vietējo dalībnieku līdzdalību, pateicoties plašākai videokonferenču izmantošanai;

47. pauž pārlicību, ka var darīt vēl vairāk, lai iesaistītu pilsonisko sabiedrību gan VPP procesā, tostarp ieviešot tā ieteikumus, gan arī vispārīgāk *UNHRC* darbībā;

Īpašās procedūras

48. atkārtoti uzsver izšķirošo lomu, kāda īpašajām procedūrām ir *UNHRC* darba uzticamības un efektivitātes nodrošināšanā, kā arī to svarīgo lomu ANO cilvēktiesību mehānismos; atkārtoti pauž stingru atbalstu īpašajām procedūrām un uzsver izšķirošo nozīmi, kāda ir šo pilnvaroto personu neatkarībai;

49. mudina valstis pilnībā sadarboties ar īpašajām procedūrām, tostarp bez kavēšanās uzņemot pilnvarotās personas vizītēs, reaģējot uz viņu norādēm par steidzamu pasākumu veikšanu un ziņojumiem par pārkāpumiem un nodrošinot šo personu sniegto ierosinājumu ievērošanu; mudina *UNHRC* locekļus būt par paraugu šajos jautājumos;

50. atzinīgi vērtē ES kopīgi veikto rīcību paplašināt pastāvīgo uzaicinājumu un attiecināt to uz visām ANO īpašajām procedūrām par cilvēktiesībām, tādējādi rādot piemēru šajā jautājumā; mudina citas ANO dalībvalstis rīkoties līdzīgi;

51. nosoda jebkāda veida vēršanos pret personām, kuras sadarbojas ar vispārējā periodiskā pārskata procesu un īpašajām procedūrām; uzsver, ka šāda rīcība apdraud visu ANO cilvēktiesību sistēmu; mudina visas valstis nodrošināt pienācīgu aizsardzību pret šādiem iebiedēšanas gadījumiem;

ES iesaistīšanās

52. visstingrākajā veidā atkārtoti aicina Eiropas Savienību aktīvi iesaistīties ANO cilvēktiesību mehānismos, un jo īpaši *UNHRC*; mudina arī dalībvalstis aktīvi iesaistīties, atbalstot rezolūcijas, aktīvi piedaloties diskusijās un interaktīvajos dialogos un sniedzot paziņojumus; stingri atbalsta to, ka ES arvien vairāk pievēršas pārrobežu reģionālām iniciatīvām;

53. uzsver to, cik svarīgi ir Ženēvā saistībā ar *UNHRC* veikto darbu integrēt ES attiecīgajās iekšējās un ārējās darbībās, tostarp Parlamenta darbībā;

54. uzsver to, cik svarīgi bija izveidot ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos amatu; mudina īpašo pārstāvi uzlabot ES cilvēktiesību politikas efektivitāti, saskaņotību un redzamību *UNHRC* kontekstā un attīstīt ciešu sadarbību ar *OHCHR* un īpašajām procedūrām;

55. mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un īpašo pārstāvi iesaistīties augsta līmeņa lēmumu pieņemšanā *UNHRC*;

56. atgādina par ES rīcības iespējamo efektivitāti gadījumos, kad Savienība un tās dalībvalstis izmanto savu kolektīvo ietekmi; uzsver to, cik svarīgi ir turpināt uzlabot koordināciju un sadarbību starp dalībvalstīm šajā sakarībā, lai panāktu vienotu nostāju cilvēktiesību

jautājumos; atkārtoti rīkoties drosmīgāk un vērienīgāk un uzņemties konkrētas saistības, nevis samierināties ar mazāko iespējamo rīcību, par kuru var vienoties; šajā sakarībā mudina EĀDD palielināt darbību saskaņotību, jo īpaši izmantojot ES deleģācijas Ženēvā un Ņujorkā un veicot savlaicīgas un plašas konsultācijas;

57. uzsver to, cik svarīga bija ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām ratifikācija, jo tā bija pirmā reize, kad ES ratificēja ANO Konvenciju kā vienota juridiska persona; mudina ES parakstīt un ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu;
58. vēlreiz atgādina, cik svarīgi ES dalībvalstīm ir strādāt, lai pilnībā nodrošinātu cilvēktiesību universālumu un nedalāmību un atbalstītu *UNHRC* darbu šajā sakarībā, jo īpaši ratificējot starptautiskos cilvēktiesību instrumentus, ka šī iestāde ir izstrādājusi; atkārtoti pauž nožēlu, ka neviena ES dalībvalsts vēl nav ratificējusi Starptautisko konvenciju par visu migrējošu darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību; atkārtoti pauž nožēlu arī par to, ka vairākas dalībvalstis vēl arvien nav pieņēmušas un/vai ratificējušas Starptautisko konvenciju par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušanu vai Konvencijas pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu fakultatīvo protokolu, un ka tikai divas dalībvalstis ir ratificējušas Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām fakultatīvo protokolu; atkārtoti aicina visas ES dalībvalstis ratificēt šīs konvencijas un protokolus un mudina tās parakstīt un ratificēt neseno pieņemto Konvencijas par bērna tiesībām fakultatīvo protokolu par komunikācijas procedūru, kas kopš 2012. gada 28. februāra atvērts parakstīšanai Ženēvā, Šveicē; uzsver to, cik svarīgi dalībvalstīm ir savlaicīgi iesniegt savus periodiskos ziņojumus ANO uzraudzības struktūrām;
59. atgādina, cik svarīgi ES ir aizstāvēt *OHCHR* neatkarību un nodrošināt, ka šī struktūra savus uzdevumus var turpināt pildīt objektīvi; atgādina par nepieciešamību piešķirt pietiekamu finansējumu, lai varētu turpināt darboties *OHCHR* reģionālie biroji;
60. norāda, ka cilvēktiesību aizstāvju aizsardzība ir ES cilvēktiesību politikas prioritāte; uzsver, ka izrēķināšanās un iebiedēšana attiecībā uz tiem cilvēktiesību aizstāvjiem, kuri sadarbojas ar ANO cilvēktiesību mehānismiem, draud sagraut šo sistēmu; tādēļ novērtē praktisko un finansiālo atbalstu, kas cilvēktiesību aizstāvju steidzamai aizsardzībai un atbalstam piešķirts no Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (*EIDHR*);
61. atzinīgi vērtē 2012. gadā Briselē dibināto Padomes Cilvēktiesību darba grupu (*COHOM*); novērtē *COHOM* centienus uzlabot to, kā tiek sagatavoti un koordinēti ES viedokļi *UNHRC* sesijās, tostarp organizējot *COHOM* sanāksmes Ženēvā; atkārtoti pauž cerības, ka *COHOM* būs noderīgs instruments, lai risinātu jautājumu par konsekvenci starp ES ārpolitiku un iekšpolitiku cilvēktiesību jomā;
62. sagaida, ka ES cilvēktiesību valstu stratēģiju izstrāde tiks pienācīgi saskaņota ar ES darbībām ANO forumos; atgādina par ieteikumu, ka ES cilvēktiesību valstu stratēģijām būtu jāpiešķir redzamība ES apņēmībai panākt cilvēktiesību ievērošanu trešās valstīs un jāļauj tiem, kuri cīnās par savām cilvēktiesībām, rast atbalstu šajos dokumentos;
63. uzsver nepieciešamību *UNHRC* pievērst uzmanību satraucošajam jautājumam par NVO darbības apjoma samazināšanos daudzās pasaules valstīs; mudina EĀDD un dalībvalstis

RC\926474LV.doc

PE503.575v01-00 }
PE503.579v01-00 }
PE503.580v01-00 }
PE503.581v01-00 }
PE503.583v01-00 } RC1

saskaņoti rīkoties, lai pievērstu uzmanību šim jautājumam;

64. ņemot vērā jaunākos ziņojumus par ES uzņēmumu iesaistīšanos cilvēktiesību pārkāpumos trešās valstīs vēlreiz aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos pievērst uzmanību šim jautājumam; aicina Komisiju izstrādāt apņēmīgāku politiku attiecībā uz uzņēmumu sociālo atbildību; mudina EĀDD, Komisiju un dalībvalstis veikt efektīvus pasākumus, lai nodrošinātu uzņēmumu atbildību par cilvēktiesību pārkāpumiem; šajā sakarībā atgādina, cik svarīgi ir palielināt saskaņotību starp iekšpolitiku un ārpolitiku un pilnībā ievērot cilvēktiesības iekšpolitikā, lai novērstu dubultu standartu veidošanos;
65. pilnvaro Eiropas Parlamenta delegāciju UNHRC 22. sesijā darīt zināmas šajā rezolūcijā paustās bažas un viedokļus; aicina delegāciju ziņot par savu apmeklējumu Cilvēktiesību apakškomitejai; uzskata par lietderīgu arī turpmāk nosūtīt Parlamenta delegāciju dalībai attiecīgajās *UNHCR* un ANO Ģenerālās asamblejas sesijās;

o

o o

66. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES Īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsēdētājam, ANO Ģenerālās asamblejas 67. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajai komisārei cilvēktiesību jautājumos un Ārlietu komitejas izveidotajai ES un ANO darba grupai.